

Висновки. Таким чином, освіта для сталого розвитку є одним із пріоритетів і неможлива без активної участі навчальних закладів. Важливо, щоб школи інформували дітей та молодь про необхідність дбайливого ставлення до природи та збереження природних ресурсів. Молоде покоління — це рушійна сила, яка формує майбутнє нашої екології. Участь у проєктах та заходах екологічної ематики сприяє формуванню свідомого ставлення до природи у молоді, підвищує індивідуальну активність у розв'язанні місцевих і національних екологічних проблем.

Екологічна спрямованість освіти сприяє розвитку екологічних навичок учнів, необхідних у сучасному світі. Вона формує екологічну компетентність, готуючи молодь до вирішення реальних проблем і викликів у майбутньому. STEM-освіта є потужним засобом для досягнення цілей екологічного розвитку як у країні, так і в освітній системі. Реалізація проєктів, спрямованих на розробку екологічних технологій, збереження довкілля та підвищення екологічної свідомості, а також розвиток якісної STEM-освіти, сприятиме створенню стійкого майбутнього для нашої країни.

Література:

1. Католіченко О. Екологічна спрямованість дослідницьких робіт учнів як важлива складова STEM-підходів в екологічній освіті. Наукові записки Малої академії наук України. Серія : Педагогічні науки. 2018. Вип. 12. С. 96-103. URL: <http://jnas.nbu.gov.ua/article/UJRN-0001113325>

2. Кудря О., Кузьменко П. Підготовка здобувачів освіти до використання проєктних технологій у сфері STEM-освіти. Вісник Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка. Вип. 26 (182) / Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка ; голов. ред. М. О. Носко. Чернігів : НУЧК, 2024. С. 19-23. URL: <https://doi.org/10.58407/visnik.242603>

СТРАТЕГІЇ ТА МОДЕЛІ ВИКЛАДАННЯ ОСВІТНІХ КОМПОНЕНТІВ ОПП «ГРОМАДСЬКЕ ЗДОРОВ'Я»

Тюпіна Н. В., Мехед О. Б.

*Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка
Mekhedolga@gmail.com*

Актуальність дослідження. На сучасному етапі розвитку суспільства здоров'я населення є важливим елементом національної безпеки та сталого розвитку. Освітньо-професійні програми (ОПП) у галузі громадського здоров'я забезпечують підготовку фахівців, здатних ефективно реагувати на виклики глобальних та регіональних загроз здоров'ю. Вивчення та впровадження інноваційних стратегій викладання освітніх компонентів ОПП "Громадське здоров'я" має критичне значення для підготовки професіоналів, які зможуть активно діяти в умовах сучасних медичних і соціальних викликів.

Метою дослідження є аналіз та розробка оптимальних стратегій і моделей викладання освітніх компонентів у рамках ОПП "Громадське здоров'я", які б відповідали сучасним вимогам ринку праці, міжнародним стандартам та сприяли формуванню висококваліфікованих спеціалістів в галузі громадського здоров'я.

Методика дослідження включала аналіз наукових джерел з тематики інноваційних підходів до викладання вищої освіти, зокрема у сфері громадського здоров'я; огляд сучасних моделей навчання (технології змішаного навчання, компетентнісний підхід, проєктне навчання); анкетування викладачів і студентів для оцінки ефективності застосовуваних освітніх стратегій.

Організація дослідження. Дослідження було проведене на базі природничо-математичного факультету Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка, де готують фахівців за ОПП "Громадське здоров'я" бакалавріату та

магістратури. Було залучено 20 викладачів і 42 студентів для оцінки сучасних моделей та стратегій навчання.

Результати дослідження дослідження виявили, що найбільш ефективними моделями викладання в ОПП "Громадське здоров'я" є змішане навчання, активне використання цифрових технологій, а також моделі, орієнтовані на вирішення реальних проблем охорони здоров'я через проектну діяльність. Студенти виявили більший інтерес та ефективність засвоєння матеріалу при використанні інтерактивних методів навчання (симуляційні вправи, дискусії, кейс-метод). Зокрема, змішане навчання у підготовці фахівців з громадського здоров'я дозволяє створювати більш гнучку та індивідуалізовану освітню траєкторію, що сприяє кращому засвоєнню матеріалу та розвитку практичних навичок. Майже 55% опитаних відмітили, що помічають суттєві зміни у системі освіти, пов'язані із введенням змішаної форми навчання у закладах вищої освіти. Щодо найбільш прийнятної моделі навчання для впровадження у закладах вищої освіти, 48% респондентів вважають, що це має бути змішана модель (рис. 2). Приблизно четверта частина опитаних (26,5%) віддають перевагу онлайн-навчанню, традиційну систему навчання обрали 13,7% респондентів, а 11,8% мали складнощі з відповіддю на це питання.

Інтерактивні навчальні матеріали, зокрема відеоуроки, симуляції та інтерактивні вправи, залучають студентів до навчання, сприяючи кращому засвоєнню матеріалу та розвитку практичних навичок. Адаптивні навчальні системи, зокрема Khan Academy і Smart Sparrow, використовують алгоритми для персоналізації навчання, адаптуючи зміст і завдання під індивідуальні потреби та рівень знань кожного студента. Використання аналітики навчання дозволяє моніторити прогрес студентів, аналізувати їх успішність та виявляти проблемні області для надання своєчасної підтримки. Сучасна вимога до змішаного навчання обумовлена кількома важливими факторами: по-перше, сучасні виклики в освіті та охороні здоров'я потребують гнучкості та адаптивності, які забезпечує змішане навчання, поєднуючи традиційні та онлайн методи; по-друге, це підвищує доступність освіти, дозволяючи студентам з різних регіонів та з різним графіком навчатися в зручний для них час; по-третє, змішане навчання сприяє розвитку цифрових компетенцій у студентів та викладачів, що є необхідним в сучасному цифровому світі.

Висновки. Викладання освітніх компонентів ОПП "Громадське здоров'я" повинно базуватися на компетентнісному підході, з орієнтацією на розвиток практичних навичок. Використання змішаного навчання та проектних методів є найбільш результативним для підготовки фахівців з громадського здоров'я. Подальші дослідження мають бути спрямовані на вдосконалення освітніх програм із врахуванням динаміки ринку праці та потреб суспільства.

Література:

1. Вержиховська О.М., Гурський В.А, Плахтій М.П. Науково-дослідна діяльність в галузі освіти. Навчально-методичний посібник. Кам'янець-Подільський: МЕДОБОРИ ПП, 2015. 312 с.
2. Мехед О. Б. Особливості викладання освітнього компоненту «Генетика людини» майбутнім фахівцям з біології та громадського здоров'я. *Актуальні питання здоров'язбереження, безбар'єрності, фізичної терапії, реабілітації в умовах сьогодення*. Ужгород: ДВНЗ «УжНУ», 2024. С. 113-117
3. Мехед О. Б. Використання stem технологій та засобів навчання при підготовці майбутніх фахівців біологічних на медичних спеціальностей. *Проблеми та інновації в математичній, цифровій, природничій і професійній освіті*. Кропивницький: ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІДДІЛ ЦДУ ім. В. Винниченка, 2024. С. 67-69
4. Носко М. О., Дейкун М. П., Мехед О. Б. Роль сучасних технологій у формуванні професійних компетенцій майбутніх фахівців в галузі охорони здоров'я. *Вісник*

Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка. Вип. 26 (182). Чернігів : НУЧК, 2024. С. 113-117

5. Носко М. О., Дейкун М. П., Мехед О. Б. Основні аспекти забезпечення експериментальної діяльності в ЗВО. *Вісник Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка. Вип. 25 (181). Чернігів : НУЧК, 2024. С. 144-149*

6. Ячна М. Г., Полетай В. М., Мехед О. Б. Особливості навчання безпеки праці під час роботи з інформаційними засобами майбутніх фахівців біологічних та медичних спеціальностей. *Актуальні проблеми та перспективи технологічної і професійної освіти. Тернопіль: ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2024. С. 239-241*

НОВІТНІ ПІДХОДИ ДО ПРОФЕСІЙНО-ПРИКЛАДНОЇ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ В КОНТЕКСТІ СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Феніч Р. В.

*Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка
fenich999@gmail.com*

Актуальність. У сучасному світі стратегія сталого розвитку є ключовим вектором суспільних трансформацій, які охоплюють економічні, соціальні та екологічні аспекти. В умовах таких змін важливим стає адаптація професійно-прикладної фізичної культури до нових вимог, що дозволить підвищити ефективність підготовки фахівців і забезпечити сталий розвиток здоров'я та фізичної активності населення. У статті розглядаються новітні підходи до професійно-прикладної фізичної культури через призму цілей сталого розвитку, які визначають необхідність комплексного підходу до фізичної підготовки з урахуванням екологічних, соціальних та економічних викликів.

Мета дослідження узагальнити сучасні новітні підходи до професійно-прикладної фізичної культури в контексті стратегії сталого розвитку.

Методика й організація дослідження. Дослідження змодельовано у формі комплексного аналізу літературних джерел з проблеми дослідження та формулювання аналітичних висновків, що узагальнюють новітні підходи до професійно-прикладної фізичної культури.

Результати дослідження. Однією з головних задач сталого розвитку є збереження і поліпшення здоров'я нації, що включає підвищення рівня фізичної активності серед усіх верств населення. У цьому контексті професійно-прикладна фізична культура (ППФК) виступає важливим засобом для формування здорового способу життя та підтримання оптимального рівня фізичної форми як серед фахівців, так і серед пересічних громадян.

Професійно-прикладна фізична культура (ППФК) – це спеціалізована форма фізичної культури, яка спрямована на розвиток і підтримання таких фізичних якостей та навичок, що необхідні для виконання професійної діяльності. ППФК має на меті підготовку людини до умов, вимог і навантажень, характерних для конкретної професії. Основним завданням є оптимізація фізичного стану та працездатності працівників у певних професійних сферах [2].

Професійна діяльність багатьох фахівців, зокрема військових, рятувальників, працівників правоохоронних органів та інших професій, що потребують специфічної фізичної підготовки, вимагає від них високого рівня фізичної витривалості, сили та координації, що досягається шляхом ППФК.

Новітні підходи до ППФК спрямовані на адаптацію методик фізичної підготовки до сучасних вимог професій. По-перше, це індивідуалізація програм підготовки, що базується на сучасних методах оцінки фізичних можливостей і потреб кожного фахівця. Використання персоналізованих програм тренувань дозволяє не лише підвищити